

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی فرزند پروری به سبک رضوی با تربیت فرامدرن جوامع غربی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی یافته های نوین پژوهشی در علوم، مهندسی و فناوری با محوریت پژوهشهای نیاز محور (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فائزه شه دوست فرد - دانشجوی دکتری شیمی، عضو باشگاه پژوهشگران و نخبگان واحد ایلام

زهرا نوری - کارشناسی حسابداری عضو باشگاه پژوهشگران و نخبگان واحد ایلام

زهرا کی همایونی - دانشجوی دکتری شیمی، دانشگاه صنعتی مالک اشتر

خلاصه مقاله:

تعلیم و تربیت نقش شگفت انگیزی در زندگی انسان دارد به طوریکه شکوفایی استعدادها و ارزش های والا مبتنی بر تربیت است و وصول به کمال نهایی مرهون روش صحیح تربیت است. انسان نه تنها تربیت پذیر است بلکه تنها مخلوقی است که نیازمند تربیت است. از نظر اسلام کسی که از این مهم بی بهره است هم چون کسی است که در بیابان خشکی سرگردان و متحیر است و نمی داند از کدام راه برود تا به سر منزل مقصود برسد. نقش خانواده در تربیت و پرورش فرزند بسیار حائز اهمیت است. احترام و تکوین شخصیت انسان از مؤثرترین روش های تربیتی است که در قرآن و روایات به آن توجه خاصی شده است و از دید روانشناسی مهمترین عامل شکل گیری شخصیت فرزند شناخته می شود. بی شک معصومان (علیهم السلام) موفق ترین مربیان و سیره قولی و عملی آن ها مطمئن ترین الگو برای والدین در امر ظریف و پرپیچ و خم تربیت هستند. سیره تربیتی امام رضا (علیهم السلام)، با توجه به سفر آن حضرت به خراسان و دوری از کانون خانواده و نیز تک فرزندی چنانکه برخی از بزرگان قایلند بسیار قابل توجه است. این پژوهش با رویکرد توصیفی - تحلیلی، با بررسی ابعاد مختلف تربیتی به معرفی میانی روانشناسی تربیت فرزند از منظر قرآن و تعالیم دینی می پردازد تا نکاتی از سیره تربیتی ائمه معصومین به ویژه امام رضا (علیهم السلام) در تربیت فرزند را یادآوری کند و گامی، هر چند ناچیز، در ترویج معارف اهل بیت بردارد.

کلمات کلیدی:

تعلیم و تربیت، تربیت فرزند، روانشناسی تربیتی، سبک تربیت رضوی، سبک زندگی غربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/519557>

